

Se ven

à

crits

2

QUARTOS

per

tot arreu

Se ven

en los

kioskos

2

QUARTOS

cada

ballada

LA SARDANA

PERIÓDICH DEFENSOR DELS QUE SEMPRE PERDEN

SORTIRÁ QUAN BE LI APAREGUI, DONANT Á LO MÉNOS UNA BALLADA CADA VUYT DIAS

Direcció : Ronda de la Universitat, 96

¡LA GROSSA!

¡La grossa! ¿ahont caurá? ¿qui la deurá treure? ¿qui será l'afortunat?

Veus' aquí las exclamacions, pensaments y gemechs de nou décimas parts de la societat espanyola en los moments en que 'm poso á donar corda al rellotje de la meva ploma per ferli suquejar aquest articlet.

¡La grossa! Ja crech jo també que es de la grössa de lo que 's tracta, pero de la mes grossa ensarronada ab que jamay s' hage pogut plantar la bleda al clatell de un mortal.

Los pobrets espanyols, com si encara no tinguessen prou calamitats y contribucions á demunt, ne pagan ab las rifas un altre de indirecta que no es pas de las mes petites, puig al govern de Madrit li dona lo joch de la *Lotería nacional* uns cinquanta millons de rals al any llibres de polvo y paja.

Lo govern, aquest sí que treu la grossa, puig ab la rifa de Nadal solzament, trega qui trega y sens fer la patota en res, ell treu nets y pelats mes de un milió de duros, ó siga una cantitat que passa de duas sorts grossas.

Y no es pas ell sol lo qui la treu. Ell á lo menos remena bitllets, y ja diu lo ditxo que *qui maneja oli los dits se 'n unta*. Altres n' hi ha que may n' han vistas de mes frescas que 'ls paperots ab números, puig ni 'n manejan ni 'n compran, y no obstant treuen la grossa qu' es un gust.

Figureuvos aquell polítich tronat y viciós que deu mes del que val y empenya mes de lo que te, y á la millor ocasió ¡pataplaf! pujan al poder *los seus*, y ja me 'l teniu que per los serveys prestats á la patria, á n' aquesta senyora que tothom la serveix y ella may se n' adona, solicita y obté una plassa ó cantonada de director, administrador, secretari, municipal, sereño, etc., etc., segons los seus merits y recomacions.—Aquest ha tret la grossa.

Lo capellá panxut ó escanyolit, agre-dols ó aixut, que després de haber corregut per la montanya conduhint mansas ovellas ab escapulari y boina, s' acull á indult per poguerhi tornar quan convinga y logra luego un rectorat

ó una canonjía en premi á sos serveys, també ha tret la grossa.

Lo diputat que fa moltes promesas de independència á sos electors y desseguit arreplega la breva de la primera má que li allarga; lo que se li mort un oncle rich á América que li deixa tot; lo tronera que 's casa ab una dona rica encara que siga lletja com la conciencia de un carlí y tinga tres dias menos dels que va viure Matusalem; la raspa que troba un senyor que no li mira may prim y tot li deixa fer; y molts d' altres y altres que jo sé y vostés coneixen, també treuen la grossa sense pendre cap bitllet.

Lo qui verdaderament no la treu may es aquell que 's capfica en las rifas y s' estalvia algun ral de qualsevol necessitat per poguer pendre un bitllet; aquell pobre que sua de angunia mes per lo necessari que li fa falta que per lo que treballa, mentres veu que molts que no fan may res útil tot ho derrotan y llensan insultant continuament sa miseria; lo petit industrial que sols s' afanya per afatar llops grossos; tots aquets se las espinyan sempre tant si prenen com si no prenen bitllets.

Pero no hi ha que espantarse, que dia pot venir també en que nosaltres ne treguem una grossa mes grossa que totes las grossas hagudas y per haber, y aquest dia será aquell en que la humanitat s' hagi entés plantejant los principis de fraternitat universal, no consenteixi la iniqua explotació de l' home per l' home, y tiri daltabaix y fassi bogada neta de tota aquesta olla de cols que avuy se 'n diu *societat*, y que jo crech que 's desçuydan de anyadirhi d' *emboïchs*.

Ab aixó, poble, si vols treure la grossa, apa, fora galvana, y ja saps quina mena de bitllets tens de buscar.

GIMNÀSTICH

FELICITACIONS

Al pobre que enamorat de una noya hermosa y rica, fent lo Tenorio una mica lo seu amor ha lograt;

per sabers' tant arreglar que fins ab l' amor fa sort, vos dich jo que de tot cor lo tinch de felicitar.

Al cabecilla carlí que á n' en Carlets defensava, y contra 'l govern anava fentli foch fins á morí, y avuy per saber medrar es del govern empleat... per habé estat esquilat lo aniré á felicitar.

Frare que sentne espulsat fa poch de nació vehina dret á Espanya s' encamina per buscar nou albergat, y al se' á la primera fita ja es ben rebut del govern y no li falta convent ¿qui es que no 'l felicita?

Pero al pobre jornalero qu' es casat y te canalla, y fa molt que no treballa porque res, res hi ha que fer; que molts cops no te ni pa, que la cosa va molt llarga; ¿qui, veyent sa pena amarga, lo voldrá felicitá?

PINTOR DE VILANOVA

SALTIRONS

Ara surt la sogra y tracta de posar ets y uts á la inauguració del carril de Vilanova, que deu tenir lloch lo dia 29 d' aquest mes.

¿Saben qui es aquesta sogra?

Los enginyers militars.

Creym que no será res, y de lo contrari probariam que en Espanya los militars y 'ls capellans poden mes que la civilisació.

Lo presoner (?) del Vaticá, que si hem de creure als intolerants es mes pobret que una rata, ha fet repartir la friolera de deu mil pesetonas als perdularis de Roma.

¿Que 'ls hi sembla á vostés d' un pobre que disposi de 10,000 pelas per repartir?

¿Volen sentir la reunió general d'un coro religiós?

Escoltin.

S'obra la sessió prop de San Boy, supósintse á Cornellá; se passa 'l rosari y diu lo president: —Germans en Jesucrist: ara que ja saben cantar lo *gori-gori* es qüestió de batejarnos, qu' encara no tenim nom.

—¡Ah... aaaaay! (Lo president badalla.)

—¡Etxém! —¡Etxém! —¡Etxím! (Los coristas estornudan.)

Una veuheta com de dona:

—Ave-Maria puríssima. Demano la paraula.

Lo president:

—*Sin pecata cunsabida*. Vosté la té.

—Donchs servidor proposa que 'l coro 's diga de Sant Pau.

—Y servidor de Sant Vicents...

—Servidor de Sant Antoni...

Lo president:

—¡Orden! ¡Orden!...

—¡Demano la paraula! ¡Demano la paraula!

Tota la reunió riu. ¿Per qué reyan?

Era un geperut que volia parlar.

Lo president restableix l'ordre y 'l pobre home contrafet fa ús de la paraula.

—Per mí, germans, tots los sants son bons; no tinch res que dir de cap, y per no agraviar-los proposo que 'l coro 's diga... coro de la rabia.

Riallada general. ¡Viva la gracia!

¿Eh quinas sessions?

*

Ara una pregunta:

¿Cóm es que sent un coro religiós, que canta en llatí per mes senyas, hi han individuos que fa un grapat d'anys que no han confessat ni combregat?

Un subjecte vestit de marino passa per la vora d'una presó.

—¡¡Quien vive!! crida 'l centinella.

Lo marino, com si diguessin Llúcia, continúa 'l seu camí.

Al cap d'un ratet: ¡¡¡Pum!!! lo marino cau mortalment ferit y l'endemá ja era al cel.

Averiguada la cosa resultá que 'l desgraciat era extranger y no entenia cap mica l'espanyol.

¿Qui 'ls sembla qu' es aquí 'l criminal?

Mentres tot hom pica de mans creyent que la resolució del enllás dels ferrocarrils es favorable á la ciutat, un dels nostres abonats nos escriu una carta que diu aixís:

«Estich convenut que 'l senyor Planás ha amagat l'ou á la comissió del ajuntament. Per explicar mes cla 'l pensament, velshiaquí 'l meu pronóstich.

«La companyia, tot mansament, demanará que se li dongui possessió del trajecte per comensar las obras y no será culpa seva que allavors surtin los destorbs; v. g.: un propietari de l'esquerra del ensanche, ó dos ó tres, no cedirán lo pas sino mediant l'indemnisiació, etc. fins que s'hagin acabat los tres mesos.

«Allavors se complirà la R. O. fent lo pas á nivell provisionalment, y perque sigui definitiu s'haurán comensat las obras fent lo túnel del passeig de Gracia y un toso á cada costat que gradualment pugi á nivell, justificant aquesta forma ab la necessitat d'una carretera per extreure la terra y per baixarhi 'ls materials.

«Conech las manyas del senyor Planás y 'l empenyo que te'n aquest assumto, y ningú ignora que cap jutje 'n te prou ab tres mesos per resoldre un simple interdicte.»

Si aixó resultés cert, no duptariam ja de que 'l lema de la companyia del camí de ferro es: *tots los medis son bons si portan al fi desitjat*.

Habém rebut l'estat de comptes que ofereix al públich y als abonats la última empresa del Liceo, sobre lo qual hi ha molta tela que tallarhi y del que 'ns ocupariam ab detenció si la índole y espay del nostre setmanari ho permetian.

Ab tot, consti que nosaltres no habém contribuít ab lo mes mínim al ensorrament de la empresa ja que no teniam entrada d'arrós, al revés de varias redaccions que 'n contaban vuyt y deu.

Un periódich católich-carlí se queixa perque mentres en Alemania, país essencialment protestant, se fan librement manifestacions católicas, á Italia, centro del catolicisme, se prohibeixen las professons.

Los enemichs de la llibertat desseguida gemegan si 's posan en práctica las sevas teorías.

¡Homes de Deu, un xich més de lógica!

Jo no 'm queixaria pas si governant vosaltres me tractessin ab principis democrátichs dels meus.

Y si algun dia arribés lo cas (que no arribará) probeho.

Figúrintse que som en un poble de la provincia de Lleyda, Alguayre per exemple, y que hi ha un montera molt carca que associat de uns quants companys en aquellas ideas que fan tuf de ranció, y junt ab un ex-sargento de llanuts, no deixan viure ab repós al secretari del Ajuntament, home de principis lliberals y avansat á tota proba.

Figúrintse, també, que diuhen si 'l secretari sab certas cosetas y que está disposat á ferlas públicas per honra y gloria de la dominació conservadora.

¿No 'ls sembla que tal vegada podriam saber algo digne de ser contat?

¡Oh caciquisme que vius á la sombra de la centralisació, quin dia desapareixerás del mapa!

L'altre dia al Congrés un diputat se queixava perque 'l director de correus no 'l volia rebre, y aquest va contestarli dihent ab bons modos que ja li habia empleat á parents, amichs y fins á son pare, y que encara lo diputat no estava content.

¿Qué 'ls sembla? ¿Y encara hi ha qui dupta que no se sacrifican per la patria?

¡Descamisats!

A principis del mes passat un fort huracá destruí duascentas iglesias y trenta quatre parroquias, amen de duas mil casas, en lo Tonkin.

Ab motiu de tal desastre quedan xexanta mil cristians no mes que ab la camisa de l'esquena.

Veus' aquí com la divina providencia sab donar probas de son poder fins á n' aquellas personas que l'invocan en tots los moments.

En Rochefort publicá un furiós article probant que la guerra de Tunis era filla d'un negoci de bolsa, compromettent varios polítichs molt significats á Fransa.

Y va armarse una serracina de mil jesuitas, vull dir mil diables. Nombran un jurat, cridan á declarar á una pila de gent y un tal Mr. Rouston queda mes escorregut que la levita d'un mestre.

En Rochefort ha sortit victoriós, deixant sentat lo tribunal que la guerra sostinguda per la Fransa se deu al mes criminal dels negocis.

Lo mateix passaria á Espanya en un cas per l'estil.

S'anuncia la mort del diari carlí *El Fénix*. Celebrarém que no ressuciti de las sevas cendras... Pero, ¡qué dich!

Sí, sí, que ressuciti; així tindré lo gustarro de veurel barallar, maltractar y treure los draps al sol á ne 'l *Siglo Futuro*.

Que sempre es edificant veure com los predicadors de conciencia venen vinagre.

Lo diumenje passat tingué lloch en lo teatro del Odeon lo *meeting* de las escuelas laicas de que parlavam en nostre número passat.

Lo Sr. Gabarró, que ocupava la presidencia, doná compte del viatge de Mr. Vigourel pel mitjdia de Fransa, ahont trobá una entussiasta acullida y se li brindaren recursos morals y materials de tota mena.

S'entrá després en la discussió del tema ¿Es convenient pel foment de las escuelas laicas atacar los cultos de tota religió? ab la qual estavan emplantats los senyors Llunas, director de *La Tramontana*, y Fors, director de la *Gaceta Comercial*.

Comensá á consumir torn lo senyor Llunas, pronunciant un discurs en sentit afirmatiu á dit tema, discurs que fou interromput varias vegadas pe 'ls entussiastas aplausos del auditori, á pesar de ser bastant escás.

Tocat lo torn al senyor Fors, feu la declaració de estar complertament conforme al fondo de las ideas del senyor Llunas y de créurelas essencials de tota escola democrática, diferenciantse de son contrincant sols en algun petit detall de procediment. Lo públich també lo aplaudí varias vegadas.

A proposta de la presidencia lo *meeting* acordá per unanimitat no votar lo tema per no deixar vencedor ni vensut á cap dels dos oradors, puig en tota discussió de principis las votacions son sempre impertinents.

*

També en lo Circo Equestre tingué lloch un *meeting* del partit federalista barceloní, assistinthi numerosa concurrencia, y fentse discursos molt pujats de color y dihentse moltras cosas bonas respecte á frares y capellans.

Que per molts anys pugan fer semblants obras, pero ab millors condicions de llibertat.

Suposo que deu ser una equivocació, ó sino ¿cóm se comprént que 'ls repartidors del herétich *Diluvio* hagen donat las bonas festas ab un cromo del *naixement de Jesús*, y los del católich *Correo Catalan* hagen demanat l'anguila als suscriptors ab un mal cromo en lo que no s'hi veu ni á Jesús, ni á la Verge, ni á Sant Joseph, ni al bastó, ni al bou, ni á la mula, ni al burro, ni als Reys?

Aixó es irrespectuós y contra la costum, senyor *Correo*.

Nosaltres hem pogut resistir la tentació de cometre tal heretgia.

Los cándidos empleats del ajuntament, aquells que 'l Sr. Pujol Fernandez no trobava en l'oficina, aquells malcarats de sempre, han demanat al seu amo que 'ls reparteixi deu mil pessetonas en forma de propinas per las festas de Nadal.

Pero l'ajuntament los hi ha dit *turronó*.

Y me'n alegro.

Qui vulgui peix que...

¿Ho entenen, senyors empleats?

Los ultramontants se revolcan en son llit de mort.

Mireu sino l'efecte contrari que produheix la excomunionarra del bisbe de Santander, contra la premsa lliberal d'aquella ciutat.

Prou diumenje los carcas prepararen gran ovació al intolerant pastor del seu remat al llegir-se la excomunió en la catedral de Santander; per' aixó los periódichs continuan valents y mes trempats que may, sense que hi pugan res las malediccions llensadas en tota forma per aquells que predican *Amarás al próxim com á tu mateix*.

Aixó es un camp perdut, gent de la crosta de baix.

Contra 'ls lliberals no hi valen ja las excomunionis ni 'ls miracles.

Conformarse ab la voluntat de Deu y... *pax vobis*, fillets.

A proposit de la *ovació* dintre la catedral de Santander, resulta que 'ls ánimos de catòlics y heretjes estan á punt de... de... tot lo que vostés vulgan.

Un periódich diu que 's tracta de homilies Minié y sermons Chassepot.

Y viva la benevolencia, que pot ser será qüestió de riurer.

Entre 'ls sants que s' han fet á Roma lo dia 8 del corrent hi figura lo francès Benet de Labre, un pobret que, segons un diari, no inventá res, no fundá res, ni en res fou útil á son país ni á sa familia.

Parlant de aquest sant nou diu *L' Univers*, periódich catòlich que no pot ser duptós:

«Lo fástich que inspiraba la seva porqueria, la repugnancia que 's pintaba á la cara dels que 'l veyan pels carrers y al sortir de las iglesias, eran per Benet de Labre un verdader motiu de goig. Sentia verdader amor per tota aquella miseria que corria com un formiguer pel seu cos. La recullia ab cuidado y la introduhia altre cop en las sevas mánigas. ¡Estimaba aquest cilici vivent!»

Estich desesperat.

Si sant Benet de Labre ab los seus polls es un modelo de la perfectibilitat cristiana, ja pot borrar-me de la llista lo senyor rector de la parroquia.

No serveixo.

¡Uix!

CANTARELLAS

Lo dia que 't vaig coneixe
lo cor me va fe un gran salt...
del susto, al veure ta cara,
vareig está un mes malalt.

Creu nina, y t' ho dich de cor,
que son tan bellas tas gracias
y ton aire n' es tan bell,
que m' ho vendria al drapayre.

Diuen que 'ls teus ulls hermosos
tenen molt mes foch que 'l sol;
donchs encara no n' hi hauria
per poguerhi ferrá un ou.

Detrás dels gegants las trampas
y al detrás la professó,
y al detrás de tu, nineta,
ve ton pare ab un bastó.

PLAGAS DE BARCELONA

TAFANERÍAS

Una minyona de servey diumenje á las sis de la tarde, prop del orinador de la Rambla dels Estudis, disputava acaloradament ab un capellá.

Lo pare reverent procurava fugir d' ella com si la Maritornes fos un dimoni, pero la raspa valenta com aquell que te rahó l' agafava per la sotana y continuava cantanlihi las quaranta. Y estira d' aquí, y estira d' allá, y crits y paraulas lletjas, lo capellá pogué escapar-se d' aquella fiera ab faldillas.

¿Podria saberse perquè fugia lo prebere?

¿Com es que no contestava á las acusacions de la criada?

¿Quin grau de veritat pot haberhi en alló de que de bon matí anava á inquietar á n' ella y demés criadas de la casa?

La pobre minyona no 's queixava de aixó solament sino tambe d' haber perdut un bitllet de deu duros que tenia sobre la calaixera un dia que habia entrat al seu quarto lo sant varó.

¿Qué déu haberhi de cert? ¿Qué son tots aquests misteris?

¡Per Deu, senyors preberes, que fareu quedar malament al pobre predicador que assegurava que los no catòlics son ó lladres ó luxuriosos!

—Senyora Munda ¿qué no ho sab?

—¡Ay... ay! ¿qué? ¿Aixó dels vestits nous dels municipals?

—¡Cá! burrango; res d' aixó. Lo meu senyor ha llegit la *Baceta* de Madrid y diu que la justicia busca un capellá que no saben ahont es.

—Y ¿que ha fet, pobret?

—¡Figuris quinas cosas se diuen! Nada menos que 'l demanan per haber matat un peó caminé.

—No pot ser aixó, dona ¿que no ho coneix?

—Está clar! Oh, y que no ha succehit poch lluny, no, á Galicia.

—Aixís encara menos. Vegi com se pot sapiguer.

Eram á Sant Martí de Provensals.

Al entrar á missa aixeco 'l cap y lo pudor me feu enrogir las galdas.

¿Qué podia ser?

Vos ho diré en reserva.

En l' óvol que termina la portada hi ha un sant Martí dalt de caball, y 'l caball... no ho goso á dir qué. Endevineuho.

¿Eh qu' es estrany que en una iglesia y á la vista de tothom, grans y xichs, hi hagen cosas que no pугan dirse?

Prop de Valencia y en una sagristia s' ha trobat una criatureta de naixensa.

Vostés no 'n pensarán res de mal ni jo tampoch.

¿Qui deu ser lo pare?

¿Que no podriam saber perquè 'l senyor rector de Málpícaro te duas majordonas?

Nos escriuen de Unzué dihentnos que allí no va alterar-se l' ordre per mes que durant tres dias los catòlics habitants de la població sitiesin la casa d' uns protestants tirant pedradas y trabucassos, ferint un senyó y destruint mitj edifici.

Probablement á n' aquestas horas lo rector ja tindrà confessats y absolts á los feligresos sublevats.

Vamos, no ha sigut res.

La iglesia parroquial de Ventosa del Rio Pi-suerga ha quedat mes netaque si hagués passat una partida del requeté.

¿A veure si endevinas, lector, perquè han agafat al sagristá d' aquella iglesia?

EPÍGRAMAS

Lo senyor D. Pau Gatell
te set fills, y ab gran desfici
á tots ha donat l' ofici
de sombrerer com es ell.
Y diu lo seu amic Pers:
—Aquest home, ab los seus fueros,
no sols fabrica sombreros
sino també sombrerers.

RUCH NAFRAT

Cremat está 'l senyor Viure
dels músichs que va llogar,
perque en *contes* de sonar
no mes fan que trempá y riure.

Q. ROIG

—Digui 'l seu nom, senyoreta;
després l' ofici qué fá.

—Lo meu ofici es planxá
y mon nom es Marieta.

—Continuhi, no se 'n rigui:

¿es fadrina ó bé casada?

y ella, mitj sofocada,

contestá:—No sé qué digui.

BARBERET DE REUS

Al sort y avaro Climent
vaig tenir que visitar,
y 'm va rebre malament
per ser l' hora d' esmorzar.
Y lo que que pot la codicia!
se va creure 'l tipo aquell
que jo anava ab la malicia
d' esmorsá á la salut d' ell.
De modo que al saludal,
y al dir:—Sa filla ¿cóm va?—
Me va respondre ¡formal!
—Me l' acabo de menjá'.

Julio JENER

ENTRETENIMENTS

XARADAS

Una lletra veurás tu
ab la *hu*;
Al pit sol portar la dona
segona;
Y número impar n' es
la *tres*.
Lector, no rumihis mes;
si buscas la solució,
sols veurás un editó
ab la *hu*, *segona* y *tres*.

RUCH NAFRAT

Una noya molt *total*
á la *dos hu* 's va fer mal.

Q. ROIG

GEROGLÍFICH

Qui
X R
S'R

PATATA FIGA Y LLANSOL

SOLUCIONS

ALS ENTRETENIMENTS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS: 1.ª Cap-sa 2.ª Ca-sa

TRIÁNGUL DE PARAULAS: Poma. Olla. Má. A.

A N U N C I S

EL ARTE DE FABRICAR SERMONES

Llibret molt útil als trabucayres, cabecillas, sacerdots feréstechs y casolans de totas categorías y sexos, etc., etc.

Conté las següents materias:

1.ª De com s' amaga l' ou al próxim.

2.ª Quant hi va de una sagristia á la montanya.

3.ª Lo que 's necessita per morir en gracia de Deu y deixar los quartos al rector.

Y 4.ª Del goig de faltar al sisé manament.

Se ven en totas las menjadoras dels homes que portan faldillas.

SE DONARÁ PEL SACH mes antich una bona gratificació al drapayre que 'l presenti en lo carrer de la Mare de Deu, casa llantiosa, ó en la sucursal catòlico-racionalista-carcunda de sota muralla.

A R R Ó S

PROPI PERA LA GENT DE BARRA

N' ha arribat un cargament á bordo del tan conegut vapor *Calsas-curtas*.

Informes en totas las redaccions.

Nota.—Lo magatzém ja no es á la casa gran.

PERDUAS

Qualsevol y qualsevulga que sápigá 'l paradero del senyor Sentit Comú, perdut desde lo any de la picó, prestará un gran servey á la societat present ensenyantli ahont se troba.

Se li recompensará enviantlo de franch á las Marianas ó á Fernando Miedo.

S' HA PERDUT

lo gos de un empleat. Al que 'l presenti en lo carrer del Os Bertran, agencia de negocis bruts, se 'l gratificará posantli 'l pá á las mans.

CORRESPONDENCIA

Nebot del oncle. Aghrahim molt y en lo que valen los seus oferiments; envihi l' article que 'ns diu. Lo no haberlo complascut avans es causa de l' aglomeració de originals y del molt tragi que porta la direcció de un periódich. A. Farigola. Mil gracias y pot disposar avuy com sempre. S. R. y V. L' article no acaba pas de filar prou be. F. O. [Home, no s' arronsi! casi tots los versos son curts. Simon de Lóndres. Y vosté no s' estiri, que á tots los sobran silabas. Lo Drach. Aprofitaré algo. Lo anunci anava massa nú pels temps que som. Miraré de posarli camisa y calsetots. Traductor de Llenguas. Lode avuy es molt fluixet. Pot enviar la noveleta, y si fa pel periódich y está be l' insertaré. Joan del auca. Si envia aquells versos á la promesa apreta á corre. Ruch Nafra. Está be tot. F. Colitas. Lo seu article es mes pesat que un govern conservador. Nasi gran. Y lo seu casi tant com carli quan predica. Toni gros; Y á vosté.. lo mateix li dich salero. Q. Roig. Tot s' insertará á son temps. Pepito Garlopa. La poesia que vosté diu, tenia que ser mot adobada y no 'ns ha quedat temps. E. Animal. L' article es com lo nom de vosté. Tomás Pistrinch. No serveix. G. Fernandez. Tot es molt dolent.

Barcelona. Tipografia LA ACADEMIA, de Evaristo Ullastres 96, Ronda de la Universitat, 96

LA SARDANA

QUE LAS LOGRIN FELISSAS